

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. PhDr. Petra Kuchynky, Ph.D. a Mgr. Jany Komínkové v právní věci **žalobce: A.L.**, zastoupeného: Mgr. Tomáš Bejček, advokát, se sídlem Bubenská 1, 170 00 Praha 7, proti **žalovanému: Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.2.2014 č.j. 10413/2014-900000-304.6

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo jako nepřípustné zamítnuto odvolání žalobce proti usnesení Celního úřadu pro Karlovarský kraj ze dne 14.11.2013 č.j. 37994-20/2013-540000-12, kterým bylo podle § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích zastaveno řízení o správním deliktu podle § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, vedené proti M.B., bytem ...

Žalobce v žalobě tvrdil, že je spoluvlastníkem mezinárodní ochranné známky Pit Bull Frankfurt zapsané pod registračním číslem 737670 a v České republice se nechává v záležitostech této ochranné známky zastupovat společností RESPECT STYLE s.r.o. se sídlem v Českých Budějovicích, Jubilejní 1. Žalobce podal podnět k zahájení správního řízení dle § 5 odst. 2 zákona č. 634/1992 Sb. proto, že v prodejně Gang Shop na adrese Vítězná 37, Karlovy Vary, byla kontrolním nákupem zjištěna přítomnost zboží porušující práva k této ochranné známce. Žalobce tvrdil, že se v průběhu řízení o správním deliktu snažil informovat celní úřad o tom, že se cítí řízením dotčen na svých právech a že se cítí být účastníkem řízení, avšak

neobdržel od celního orgánu jakékoli stanovisko. Proto žalobce podal odvolání proti rozhodnutí o vyúčtování nákladů i proti rozhodnutí o zastavení řízení. První odvolání žalobce bylo zamítnuto s tím, že nebylo prokázáno, že podnět byl důvodný, a obě odvolání proto, že žalobce nebyl účastníkem správního řízení. Žalobce měl za to, že byl účastníkem dle § 27 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Žalobce poukázal na ust. **§ 8a odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb.**, obsahující formulaci „majitele práva duševního vlastnictví nebo jiné osoby, která prokázala právní zájem ve věci“. Z této formulace podle žalobce imanentně vyplývá, že majitel práv duševního vlastnictví má na věci právní zájem. Samotný fakt, že se v oběhu nacházejí výrobky porušující ochrannou známku žalobce, je podle žalobce nepochybně dotčením jeho práv. Řízení o správním deliktu má kromě vlastního uložení pokuty i řízení, v němž je rozhodováno o dalším osudu zajištěného zboží. Propuštění zboží porušujícího duševní vlastnictví majitele práva je podle žalobce nepochybně zásahem do jeho práv. Další dotčení na právech majitele práv duševního vlastnictví je podle žalobce dáno i tím, že je ze zákona povinen složit peněžitou kauci a platit náhradu nákladů celního orgánu, pokud se podnět neukáže oprávněným. Nepřizvání majitele duševního vlastnictví k samotnému řízení má za následek vydání majitele duševního vlastnictví a jeho majetková práva ke složené jistině na pospas posouzení věci ze strany správního orgánu, aniž by se k tomuto mohl vyjádřit či se jakkoli bránit. Pojem dotčená osoba dle § 27 odst. 2 správního řádu je podle žalobce třeba vykládat extenzivně. K tomu směřují i jiná ustanovení správního řádu – např. § 28 odst. 1 správního řádu, podle něhož za účastníka bude v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neukáže opak. Dále o extenzivním výkladu pojmu dotčená osoba svědčí i ustanovení soudního řádu správního, podle něhož je obecně žalobně legitimován ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Podle ust. § 27 odst. 2 správního řádu postačí, že je zde pouze možnost, že určitá osoba bude rozhodnutím na svých právech nebo povinnostech dotčena (viz rozsudek NSS ze dne 17.12.2008 č.j. 1 As 80/2008-68, podle něhož „pro úspěšnost námítky vztahující se k účastenství postačuje potence dotčení práva“).

Žalobce dále namítal, že dle **§ 28 odst. 1 správního řádu** nebylo v daném řízení rozhodnuto o tom, zda žalobce je či není účastníkem řízení. Usnesení není nutné vydávat v případech, kdy není třeba provádět jakékoli právní hodnocení věci nad rámec prosté aplikace normy, tj. kdy je účastenství *expressis verbis* řešeno přímo v zákoně, anebo kdy pro posouzení této otázky není třeba provést skutková šetření. V ostatních případech je nutno vycházet z existence pochybností a musí být o tvrzeném účastenství vydáno usnesení (viz rozsudek NSS ze dne 19.5.2008 č.j. 2 As 8/2008-39). Ačkoliv primárním objektem zákona o ochraně spotřebitele je bezesporu ochrana spotřebitele, v případě tzv. klamavých obchodních praktik podle § 5 odst. 1 písm. d) tohoto zákona nelze popřít, že sekundárním objektem ochrany jsou i práva majitele práv duševního vlastnictví. Navíc v předmětném správním řízení nejde toliko o uložení sankce za správní delikt porušovateli, nýbrž též o vypořádání se s výrobky, které porušují práva duševního vlastnictví, kdy, je-li zboží propuštěno zpět do oběhu, je majitel práv duševního vlastnictví poškozen na svých právech.

K zastavení správního řízení došlo dle správního orgánu toliko na základě skutečnosti, že správní orgán obdržel od dvou spoluvlastníků ochranné známky dvě protichůdná stanoviska, proto v duchu zásady **in dubio pro reo** rozhodl ve prospěch zúčastněné osoby a řízení o

správním deliktu zastavil. Žalobce však tvrdil, že ve správním řízení své vyjádření doplnil i nezávislým stanoviskem patentového zástupce Ing. J.S., který velmi podrobně posoudil zadržené zboží a který je soudním znalcem v oboru patentů a i nálezů, a který konstatoval, že označení na většině zadrženého zboží je porušením ochranné známky č. 737670 a že ochranná známka West Coast Pit Bull registrovaná pod č. 7598791 na zadrženém oblečení ani v jediném případě přítomna není. Proti tomu stojí kusé prohlášení druhého spoluvlastníka mezinárodní ochranné známky Volkera Albishausena, že ochranná známka West Coast Pit Bull nezasahuje do ochranné známky Pit Bull Frankfurt a že kolekce oděvů West Coast Pit Bull zadržená Celním úřadem pro Karlovarský kraj nezasahuje do ochranných známek a nenese označení zaměnitelná s ochrannými známkami. Podle žalobce tak z tohoto prohlášení není zřejmé, zda vůbec pan A. byl se zadrženým zbožím seznámen, a nepochybně se ani nejedná o odborné vyjádření. Žalobce též poukázal na skutečnost, že součástí spisu jsou dvě prohlášení pana A. z téhož dne 15.8.2013, kde v prvním vyjádření absentují body k předmětu řízení, tudíž existuje pochybnost o tom, které prohlášení pan A. podepsal a zda nebyly do textu druhého prohlášení dodatečně určité informace vpisovány. V řízení nebyla nijak prověřována pravost předloženého prohlášení, např. cestou kontaktování zástupce ochranné známky uvedeného v rejstříku Wipo. Podle žalobce nelze ani akceptovat část prohlášení pana A., že žalobce není oprávněn udělovat plné moci bez jeho spoluúčasti jako spoluvlastníka ochranných známek s tím, že plnou moc podle žalobce nelze považovat za hospodaření se společnou věcí, ale za obranu vlastnického práva proti neoprávněnému zásahu. Předmět práva (ochranná známka Pit Bull Frankfurt) je nedělitelný a k dispozici s tímto předmětem práva je potřeba souhlasu všech spoluvlastníků, avšak pro uplatnění práv z tohoto předmětu takový souhlas třeba není, neboť není možné uplatnit pouze ideální část práv. Obrana práv v předmětu průmyslového vlastnictví není nakládáním s tímto předmětem, proto nepotřebuje žalobce souhlas druhého spoluvlastníka ochranné známky. Podle žalobce postrádá logiku, že sám pan A. takovou plnou moc udělil Mgr. Vodičkové. Podle žalobce v řízení bylo nesmyslně poukázáno na ochrannou známku, která má polského vlastníka, přitom jeho vyjádření nebylo doloženo. Uvedená ochranná známka West Coast Pit Bull má zcela jinou podobu než podobu Pit Bull Frankfurt, přičemž drtivá většina označení obsahovala dominantní prvek Pit Bull, pod kterým spotřebitelé rozeznávají výrobky žalobce.

Podle názoru žalobce tak zastavení řízení bylo předčasné, kdy správní orgán nedostatečně zjistil skutkový stav a nevyhodnotil, zda se jedná o zboží, porušující práva duševního vlastnictví. V případě pochybností mohl být podle žalobce zadán znalecký posudek. Podle žalobce nebylo možné v takové situaci dospět k závěru, že se skutek nestal. Aplikace zásady in dubio pro reo v situaci, kdy je možné objektivní stav zjistit, je nepřípustná. V souvislosti se zásadou in dubio pro reo poukázal žalobce na rozsudek NSS ze dne 22.10.2009 č.j. 9 As 3/2009-91. Pokud jde o zjištění, zda je zboží padělkem dle **§ 2 odst. 1 písm. n) zákona o ochraně spotřebitele**, jsou dvě podmínky: za prvé zboží není uváděno na trh se souhlasem majitele práva (takový souhlas by musel být udělen všemi spoluvlastníky) a za druhé zboží (objektivně) porušuje ochrannou známku dle definice § 8 zákona o ochranných známkách. Podle žalobce obě podmínky byly splněny.

Žalobce namítal nesprávný postup správního orgánu spočívající v zastavení řízení analogicky **§ 76 zákona o přestupcích** s tím, že ve sféře práva veřejného lze využívat analogie jen velmi výjimečně. Žalobce poukázal na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 21/04 s tím, že

z nálezů vyplývá, že připouští-li doktrína použít analogie v oboru správního řízení, pak toliko za omezujících podmínek za účelem vyplňování mezer procesní úpravy a pouze ve prospěch ochrany práv účastníků správního řízení. Dále žalobce poukázal na rozsudek NSS č.j. 1 As 27/2008-73, podle něhož použití analogie ve správním trestání je přípustné v omezeném rozsahu pouze tam, kdy to, co má být aplikováno, určitou otázku vůbec neřeší, nevede-li takový výklad k újmě účastníka řízení ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem. Podle žalobce je dán veřejný zájem na tom, aby spotřebitelé nebyli klamáni napodobeninami výrobků chráněných ochrannými známkami a tento veřejný zájem v této věci nepochybně utrpěl použitím analogie. Užití analogie tedy nebylo možné, neboť šlo k tíži žalobce a také k újmě veřejného zájmu chráněného zákonem o ochraně spotřebitele.

Žalovaný **ve vyjádření k žalobě** navrhl zamítnutí žaloby s tím, že podle jeho názoru je napadené rozhodnutí ze soudního přezkumu vyloučeno z důvodu nepřipustnosti pro nedostatek aktivní legitimace žalobce ve smyslu § 65 odst. 1 soudního řádu správního, kdy rozhodnutí se veřejných subjektivních práv žalobce nijak nedotýkalo. Pro případ, že by soud napadené rozhodnutí soudnímu přezkumu přesto podrobil, žalovaný uvedl, že šlo o řízení o správním deliktu dle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, na jehož počátku byl podnět žalobce dle § 8a odst. 1 téhož zákona. Předmětem řízení bylo podezření, že se určitá osoba, hlavní účastník, dopustila správního deliktu porušením zákazu užívání nekalých obchodních praktik nabídkou a prodejem zboží, které měly dle tvrzení žalobce porušovat jeho práva k ochranné známce. Okruh účastníků řízení o správním deliktu je ex lege úzký vzhledem ke specifickému okruhu práv a povinností, jichž se toto řízení dotýká. V řízení o správním deliktu je realizován vztah odpovědnosti mezi státem a delikventem, tedy především povinnost delikventa podrobit se sekundární povinnosti při porušení povinnosti primární. Nezřídka je současně rozhodováno o zboží použitém k protiprávnímu jednání (jeho propadnutí či zabrání), přičemž jsou pravidelně dotýkána práva vlastnická k takovému zboží. Majitel práva k ochranné známce není osobou, jíž by se rozhodnutí ve věci správního deliktu mohlo jakkoli přímo dotýkat, není-li vlastníkem zboží tehdy, přichází-li do úvahy uložení ochranného opatření v podobě zabrání věci. V daném řízení má vlastník dotčené ochranné známky specifické postavení, avšak nikoli postavení účastníka řízení, přičemž jeho role je nezastupitelná při zkoumání skutkových otázek objektivní stránky daného protiprávního jednání. Ve smyslu definice padělku dle **§ 2 odst. 1 písm. r) zákona o ochraně spotřebitele** je pro relevantní zjištění skutkového základu podstatné vyjádření majitele ochranné známky o tom, zda je závadné zboží opatřeno označením s jeho souhlasem či nikoli. Vyjádření majitele ochranné známky vymezuje jednu z podstatných okolností skutkového základu věci. Význam vyjádření majitele ochranné známky je potvrzen tím, že naopak vyjádření pozitivní právní kvalifikaci určitého zboží jako padělku brání. Lze přisvědčit žalobci, že účastenství v řízení je nutné pojímat spíše extenzivně dle § 28 odst. 1 správního řádu, nicméně tato extenze musí být založena na skutkových okolnostech konkrétního případu a podnícena eventualitou hmotněprávního základu procesního účastenství, nikoli na pouhém tvrzeném účastenství. Pochybnosti dle **§ 28 odst. 1 správního řádu** budou dány všude tam, kde bude pro prověření tvrzení o účastenství nutno provádět skutková zjištění, nikoli tam, kde je řešení otázky účastenství důsledkem prosté interpretace a aplikace právních norem, jako v daném případě. V řízení o správním deliktu je v zásadě zcela zřejmé, kdo je jeho účastníkem, neboť okruh účastníků je vymezen povahou tohoto řízení a jeho cílem. Je otázkou, jaké právní účinky by rozhodnutí o správním deliktu mělo mít pro žalobce jako majitele práva duševního vlastnictví.

Správní orgán tímto rozhodnutím žádné právní účinky vůči žalobci nesledoval. Zakládá-li žalobce svá tvrzení na tom, že celní úřad následně uvolnil dle názoru žalobce závadné zajištěné zboží, práva žalobce by mohla být dotčena pouze nepřímo. I pokud by zajištěné zboží bylo padělky a celní úřad je uvolnil, práva k ochranné známce tím zasažena nebyla. Tato práva by mohl zasahovat eventuálně ten, kdo by s tímto zbožím nakládal vůči právům žalobce nedovoleným způsobem, přičemž právě tato třetí osoba by byla případně odpovědná a ona je mezičlánkem, který přímý zásah v řízení o správním deliktu do práv žalobce vylučuje.

Součástí **správního spisu** je podnět žalobce k zahájení správního řízení podle § 5 odst. 2 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele. Žalobce v něm uvedl, že dochází k porušování jeho výlučného práva vlastníka ochranné známky Pit Bull Frankfurt jednáním, které má znaky klamavé obchodní praktiky dle § 5 odst. 2 zákona o ochraně spotřebitele. Zakoupený kus oblečení obsahuje označení, která jsou zaměnitelná, což je patrné především z nápisu Pit Bull. Označení West Coast nemá dostatečnou distinktivní schopnost. To by bylo pouze v případě, že se jedná o konkrétní lokalizaci určitého místa, např. významné oblasti. Žalobce přiložil fotografie zakoupeného zboží, doklad o koupi a odborné vyjádření z 20. května 2013 s tím, že vlastník ochranné známky neudělil prodejci oprávnění k nakládání s označením Pit Bull. Z tohoto odborného vyjádření vyplývá, že společnost RESPECT STYLE, s.r.o. posoudila triko s krátkým rukávem Pit Bull zakoupené 22.4.2013 v prodejně Gang shop na adrese Vítězná 37, v Karlových Varech, provozované panem M.B., se závěrem, že je nepochybné, že na zakoupeném výrobku jsou bez souhlasu majitele ochranné známky č. 737670 neoprávněně umístěna označení zaměnitelně podobná s touto známkou. Dále byla předložena plná moc datovaná 1.11.2011 udělená společností Pit Bull Frankfurt GmbH, podepsaná jednatelem – žalobcem, kterou bylo uděleno zmocnění společnosti RESPECT STYLE, s.r.o. Celní úřad pro Karlovarský kraj sdělením ze dne 2.7.2013 vyzval žalobce podle § 8a odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ke složení jistoty ve výši 14.000,- Kč za účelem úhrady nákladů celního úřadu v případech, kdy kontrolou nebude prokázána oprávněnost podnětu.

Podle protokolu o kontrole ze dne 31.7.2013 v provozovně kontrolované osoby M.B., firma Gang shop, na adrese Vítězná 37, Karlovy Vary, byla zjištěna nabídka zboží, u kterého vzniklo podezření z porušování některých práv duševního vlastnictví, celkem se jednalo o 200 ks zboží. Celní úřad zboží zadržel. Kontrolovaná osoba se vyjádřila do protokolu tak, že zboží odebírá od Viking shop, s.r.o. Svitavy, což je výhradní dovozce zboží označeného West Coast Pit Bull. Kontrolované osobě není známo, že by toto zboží porušovalo jakoukoli ochrannou známku. Proti zadržení zboží byly podány kontrolovanou osobou námitky dne 5.8.2013, podle nichž z přiloženého výpisu Úřadu průmyslového vlastnictví k ochranné známce Pit Bull Frankfurt je zřejmé, že existují k této ochranné známce práva dvou spoluvlastníků ochranné známky. Žalobce není jediným vlastníkem této známky. Společnost RESPECT STYLE, s.r.o. není jakkoli oprávněna zastupovat oba spoluvlastníky ochranné známky. Naopak společnost RESPECT STYLE parazituje na dobrém jménu značky West Coast Pit Bull. Důkazem je např. doména pitbullwestcoast.com, ze které je návštěvník automaticky přesměrováván na webovou prezentaci RESPECT STYLE, s.r.o. K tomu je přiložen i výpis Úřadu průmyslového vlastnictví ohledně známky West Coast Pit Bull a vyjádření pana V.A. V prohlášení této osoby ze dne 15.8.2013 se uvádí, že tento spoluvlastník ochranné známky Pit Bull Frankfurt neudělil plnou moc jednatelem společnosti RESPECT STYLE s.r.o. a že ochranná známka West Coast Pit Bull

nijak nezasahuje do ochranných známek. Námitky byly rozhodnutím Celního úřadu pro Karlovarský kraj ze dne 1.10.2013 zamítnuty.

Na základě výzvy Celního úřadu pro Karlovarský kraj k předložení dokumentace potřebné pro posouzení zboží žalobce předložil odborné vyjádření společnosti RESPECT STYLE s.r.o. ze dne 22.8.2013 s tím, že dominantními a distinktivními prvky ochranné známky jsou prvky Pit Bull. Podrobné odborné vyjádření vypracované Ing. Jiří Sedlák došlo správnímu orgánu prvního stupně dne 26.9.2013 a týká se porovnávání jednotlivých druhů zboží. Dle závěru tohoto odborného posouzení ochranná známka West Coast Pit Bull nebyla na zabaveném zboží použita v té podobě, v jaké je registrována, ani v podobě, která se od podoby zapsané liší prvky neměnicími její rozlišovací způsobilost, a to ani v jednom případě. Dále se uvádí, že kromě vyjmenovaných kusů zboží porovnávaná označení jsou zaměnitelná s ochrannou známkou Pit Bull Frankfurt.

Správní orgán zahájil správní řízení o správním deliktu oznámením ze dne 23.10.2013. Zástupce kontrolované osoby Mgr. M.V. v e-mailu ze dne 25.10.2013 uvedl, ohrožené ochranné známky Pit Bull Frankfurt. Žalobce může být jednatelem společnosti, ale nemůže se prohlašovat za vlastníka uvedené ochranné známky, natož z tohoto titulu činit jakékoli úkony a že zabavené zboží není zaměnitelné s předmětnou ochrannou známkou.

Usnesením ze dne 14.11.2013 **správní orgán I. stupně zastavil** analogicky § 76 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích řízení o správním deliktu proti M.B., protože skutek, o němž se vede řízení, se nestal. V odůvodnění se uvádí, že z předložených rozdílných stanovisek spoluvlastníků ochranné známky je zřejmé, že nakládání s ochrannou známkou je předmětem vzájemného sporu spoluvlastníků. V situaci, kdy s právy k předmětné známce jsou oprávněni nakládat dva spoluvlastníci, přičemž každý zastává protichůdné stanovisko, nelze spolehlivě říci, že se projednávaný správní delikt stal.

Žalobce dotazem na správní orgán I. stupně ze dne 25.11.2013 žádal sdělení o stavu řízení a s tím, že má za to, že je účastníkem předmětného správního řízení. Dne 30.12.2013 podal žalobce odvolání s tím, že jeho majetková a další práva jsou, resp. mohou být přímo dotčena jakýmkoli meritorním rozhodnutím řízení, neboť mu svědčí vlastnické právo k předmětné ochranné známce. Žalobce je tak přesvědčen, že z těchto důvodů je parciálním účastníkem řízení a mělo mu být doručováno rozhodnutí o zastavení řízení.

V odůvodnění žalobou **napadeného rozhodnutí** žalovaný uváděl, že zásadním znakem účastenství dle současné právní úpravy správního řízení je jeho materiální pojetí, které akcentuje hmotněprávní základ účastenství na úkor dříve preferovaného pojetí formálního, které zakládá účastenství jako následek procesního úkonu správního orgánu. Tomuto pojetí odpovídá ust. § 84 odst. 1 správního řádu, které řeší otázku odvolacích lhůt při neoznámení rozhodnutí. Toto ust. nedopadá na ty vedlejší účastníky řízení, s nimiž bylo formálně v rámci řízení jednáno jako s účastníky řízení, ale o vedlejší účastníky ve smyslu materiálním se nejednalo. V rámci materiálního pojetí účastenství je tedy podstatné, vůči komu má rozhodnutí vyvolávat právní účinky. Je-li správní řízení dle **§ 9 správního řádu** definováno jako postup správního orgánu, jehož účelem je vydání správního rozhodnutí, kterým se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva či povinnosti určené osoby, nebo jímž se prohlašuje, že taková osoba práva či povinnosti

má nebo nemá, je hlavním účastníkem dle § 27 odst. 1 správního řádu ten, o jehož práva či povinnosti v řízení jde. Vedlejším účastníkem podle § 27 odst. 2 správního řádu je ten, kdo může být takovým rozhodnutím na svých právech či povinnostech přímo dotčen. Předmětem řízení o správním deliktu je realizace veřejnoprávní odpovědnosti konkrétně určeného objektu, tedy uložení určité sekundární povinnosti tomu, kdo porušil hmotněprávní povinnost primární, stanovenou normami veřejného práva. Vedlejší účastenství lze označit za výjimečné, omezené na případy, kdy bude rozhodnutí o sankci za správní delikt způsobit přímo zasahovat práva či povinnosti osoby od pachatele správního deliktu odlišné. Z argumentů žalobce není zřejmé, jakým způsobem měla být rozhodnutím o správním deliktu dotčena jeho práva k ochranné známce. Žalobce uvádí, že rozhodnutí není rozhodnutím o deliktním jednání, tedy že se nejedná ryze o vztah mezi správním orgánem a tím, komu je správní delikt přičítán. Opak je pravdou. Jedná se o rozhodnutí ve věci správního deliktu, obsah odpovědnosti je vztah mezi státem a osobou ze správních deliktů podezřelou, přičemž úzký rozsah subjektů tohoto vztahu zásadně determinuje okruh účastníků řízení. Dovozuje-li žalobce jiný charakter řízení z toho, že nebylo možno spolehlivě prokázat, že se správní delikt stal, mýlí se, soudí-li, že celní úřad nerozhodoval o naplnění znaků skutkové podstaty. Stanovisko majitele práva k ochranné známce je podmínkou pro to, aby mohl být celním úřadem přijat závěr ohledně povahy zajištěného zboží coby padělků dle § 2 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele. Pokud stanovisko majitele práva k ochranné známce závěr o podezření nepotvrdí, přičemž vzhledem k zásadě in dubio pro reo postačí, nepotvrdí-li jej jednoznačně, pak nelze na zboží jako na padělek nahlížet a nelze konstatovat naplnění objektivních stránek správního deliktu. Nelze tedy pochybovat, že se jednalo o řízení o správním deliktu a nikoli o řízení, v němž by bylo rozhodováno jakkoli o právu k ochranné známce. Výsledek řízení se tohoto práva žalobce přímo nedotýká, neboť jeho výsledkem není rozhodnutí dotýkající se práva dotčeného duševního vlastnictví, ale uložení sekundární povinnosti sankční povahy tomu, kdo porušil primární zákonnou povinnost. Žalobce práva spoluvlastníka vykládá jednostranně jako oprávnění k ochraně práv k ochranné známce, která však současně upírá druhému ze spoluvlastníků. Tento spoluvlastník má práva stejná. Jeho stanovisko tedy nelze za předmětné považovat. Má stejnou váhu. Je-li nutno respektovat protichůdná stanoviska, nelze mít za to, že by objektivní stránka správního deliktu byla jednoznačně prokázána. Podle § 28 odst. 1 správního řádu bude za účastníka řízení v pochybnostech považován i ten, kdo je účastníkem řízení, pokud se neprokáže opak. Lze na existenci pochybností usuzovat tehdy, je-li třeba provádět stran tvrzeného účastenství jakákoli skutková šetření, neboť to znamená, že je třeba pochybnosti odstraňovat. Posouzení otázky účastenství v dané věci však nebylo otázkou zjišťování eventuálně dotčených práv žalobce, ale prostou interpretací norem o odpovědnosti za daný správní delikt. Majiteli práva k ochranné známce zákon účastenství nepřiznává, přičemž z povahy věci je evidentní, že práva či povinnosti žalobce nemohla být ve věci správního deliktu rozhodnutím ve věci správních deliktů osoby od odvolatele odlišné nijak zasažena, tím spíše dle § 27 odst. 2 správního řádu zasažena přímo. Sám žalobce přímý zásah ani netvrdí, uvádí-li, že jeho práva ke známce byla zasažena nepřímým. Potenciálně nepřímý zásah není důvodem pro účastenství. Ohledně přímého zásahu práv je požadován bezprostřední vliv rozhodnutí či jeho výkonu na práva či povinnosti vedlejšího účastníka a v dané věci ani nepřímý zásah odvolací orgán neidentifikoval. Skutečnost, že celní úřad o účastenství žalobce dle § 28 odst. 1 správního řádu nerozhodl, není na překážku, neboť ve věci účastenství žalobce nebylo třeba žádných skutkových šetření a o dané otázce tak nebylo pochyb.

K jednotlivým námitkám soud uvádí následující:

Jako nedůvodné vyhodnotil soud ty žalobní výtky, které se vázaly na posouzení věci v hmotněprávní rovině, protože rozhodující spornou otázkou je účastenství žalobce v dané věci. Konkrétně se tak nemohl soud zabývat tvrzením žalobce, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav, že předložené důkazy nebyly správně hodnoceny, že řízení o správním deliktu bylo zastaveno předčasně, že nebyla namístě aplikace zásady *in dubio pro reo*, ani že nebyl správný postup prvostupňového orgánu při zastavení řízení analogicky § 76 zákona o přestupcích.

Ohledně sporu o účastenství žalobce soud shledal, že v daném případě nesvědčilo žalobci právo účastníka řízení, a to ani v rozsahu ust. **§ 27 odst. 2 správního řádu**. Podle tohoto ust. *účastníky jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech*.

Při výkladu tohoto ust. soud vycházel z aktuální judikatury Nejvyššího správního soudu, týkající se účastenství v řízení o správních deliktech. V rozsudku ze dne 27.11.2013 čj. 4 Ads 95/20013-103 (dostupném na www.nssoud.cz) NSS uvedl, že *"účelem správního trestání je prošetření toho, zda se konkrétní subjekt dopustil zákonem zakázaného jednání, které je následně prostřednictvím řízení o správním deliktu sankcionováno. Takové správní řízení pak mohlo být vedeno toliko proti pachateli, který byl jediným možným účastníkem řízení, jehož práva nebo povinnosti mohou být tímto řízením, resp. vydaným rozhodnutím, bezprostředně dotčeny. Účastníkem řízení ve smyslu § 27 odst. 2 citovaného zákona není osoba, které osoba, již je sankce ukládána, uloží sankci vyplývající z jejich obchodně právních vztahů (odstoupení od smlouvy, smluvní pokuta). Vydáním rozhodnutí o správním deliktu jiné osoby nehrozilo přímé dotčení na právech nebo povinnostech ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu. Lze připustit, že se stěžovatelka mohla cítit určitým způsobem zprostředkovaně, a tedy nepřímou, dotčena, například obecně na své dobré pověsti. Samotný výrok o vině a trestu se však práv stěžovatelky nikterak nedotkl. Zprostředkovaný dopad rozhodnutí o správním deliktu, jenž se vůči stěžovateli mohl potenciálně projevit v soukromoprávní rovině, tedy právo stěžovatelky na účastenství v předmětném správním řízení nezaložil*.

Ve vztahu k tvrzení, že pokud byla v předmětném řízení autoritativně řešena otázka vlastností výrobku stěžovatelky jako primární předmět správního řízení ve smyslu § 68 odst. 2 správního řádu, má toto dopad na stěžovatelku, lze uvést, že primární předmět správního řízení bylo posouzení, zda se společnost dopustila správního deliktu tím, že uvedla do oběhu potravinu, která neměla předepsané vlastnosti."

Podle názoru zdejšího soudu lze výše cit. závěry aplikovat i na daný případ, neboť je shodná hlavní argumentace spočívající v tom, že v řízení o správním deliktu je účastníkem zásadně pouze ten, který se dopustí porušení primární povinnosti (výrok o vině) a kterému je za to ukládána sekundární povinnost (výrok o sankci). Na tom nic nemění okolnost, že v dané věci bylo řízení o správním deliktu zastaveno. Poškození dobré pověsti, o kterém se zmiňuje rozsudek NSS, může pouze zprostředkovaným, nepřímým dotčením na právech. Podle názoru soudu obdobný, tedy pouze zprostředkovaný zásah do práv žalobce k ochranné známce, může představovat propuštění event. závadného zboží do oběhu po skončení řízení o deliktu.

Podle **§ 8a odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb.** *vykonává-li dozorový orgán kontrolu na podnět majitele práva duševního vlastnictví nebo jiné osoby, která prokázala právní zájem ve věci, jsou tyto osoby povinny složit přiměřenou jistotu (dále jen "jistota") za účelem úhrady nákladů dozorového orgánu v případech, kdy kontrolou nebude prokázána oprávněnost podnětu.*

Soud má za to, že i z tohoto cit. ust. vyplývá, že žalobce není účastníkem řízení o správním deliktu jiné osoby. Vyplývá to z výslovného označení podání žalobce jako podnětu k zahájení řízení, nikoli návrhu, který by byl způsobilý přímo zahájit řízení o správním deliktu podobně jako je tomu u některých přestupků, u nichž je navrhovatel účastníkem řízení (**§ 72 písm. d) správního řádu**, podle něhož *v řízení o přestupku je účastníkem řízení navrhovatel, na jehož návrh bylo zahájeno řízení o přestupku podle § 68 odst. 1*). Skutečnost, že má žalobce na věci zájem, není zpochybňována. Z výkladu obsaženém ve výše cit. rozsudku NSS však lze dovodit, že existence právního zájmu na věci nepředstavuje přímé dotčení práv, zakládající účastenství dle **§ 27 odst. 2 správního řádu**.

Pokud jde o skutečnost, že žalobce byl v dané věci povinen složit peněžitou jistotu, soud především poukazuje na to, že projednávaná žaloba nesměruje proti rozhodnutí, vydanému podle **§ 8a odst. 2 věty druhé zákona č. 631/1992 Sb.**, podle něhož *nebude-li prokázána oprávněnost podnětu, dozorový orgán zúčtuje skutečně vynaložené náklady na provedenou kontrolu*. Takové rozhodnutí je vydáváno samostatně a není předmětem tohoto přezkumu. Postavení žalobce je podle názoru soudu do určité míry analogické postavení poškozeného v řízení o přestupcích. Poškozený v řízení o přestupcích rovněž je nadán oprávněním podat odvolání pouze proti výroku o náhradě škody (**§ 81 odst. 2 zákona o přestupcích**), nikoli proti výroku a trestu, tedy ani proti rozhodnutí o zastavení řízení podle **§ 76 zákona o přestupcích**.

Žalobce v žalobě namítal také porušení **§ 28 odst. 1 věty druhé správního řádu**, podle něhož *o tom, zda osoba je či není účastníkem, vydá správní orgán usnesení*. Podle rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16.01.2013, čj. **15 A 38/2010 - 31** (dostupný na www.nssoud.cz) *správní orgán je povinen vydat usnesení ve smyslu § 28 odst. 1 správního řádu z roku 2004 vždy, když pro posouzení otázky účastenství je třeba provést skutková šetření*. Soud se ztotožnil se závěrem žalovaného, že v daném případě nebylo potřeba provádět žádné skutkové šetření za účelem zjištění, zda je žalobce účastníkem řízení. Okruh účastníků řízení o správním deliktu totiž vyplývá přímo z charakteru tohoto řízení.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle **§ 78 odst. 7 s.ř.s.**

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle **§ 60 odst. 1 s.ř.s.**, podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 25. května 2015

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Bc. Michaela Karásková